

RECURSOS QUE FUNCIONEN

(Activitats de tutoria per 6è EP)

Al final de la graella trobareu documents per detectar quin és el clima de la vostra aula.

Els recursos estan classificats segons l' [Escala Provenció de Paco Cascón](#).

	Nom de l'activitat	Observacions
ACTIVITATS PRESENTACIÓ Característiques bàsiques de les persones.	VERTADER O FALS? Cada fillet escriu en un full quatre coses sobre ell (dues de certes i dues de falses). Es posen tots els fulls en una capsa i cada un n'agafa un, es fa una guerra de papers i tots n'han d'aconseguir un, ... Cada fillet llegeix en veu alta el que posa en el full que li ha tocat i ha d'endevinar QUI ho ha escrit i quines coses són certes i quines falses.	Per conèixer-se més i presentar alguns aspectes sobre ells mateixos. També pot servir per explicar coses que han fet durant les vacances.
CONEIXEMENT D'UN MATEIX I DELS ALTRES Què és el que tenc en comú amb la gent del meu entorn.	<u>APRENDIENDO SOBRE LA PROTECCIÓN INFANTIL</u> (vídeo en castellà recomanat per primària)	OBJECTIU: Conte destinat a la prevenció d'abusos o agressions sexuals i altres maltractaments infantils..
	L'ORDRE DE LES EDATS Els alumnes estaran tots en fila. Han d'adquirir el compromís de no parlar mentre duri el joc, només poden fer senyals. L'objectiu del grup és ordenar-se per dates de naixement per ordre descendent, de major a menor, però sense parlar. Guanyarà el grup quan estigui ordenat. Al final es contrasta	QUI HO POT FER?: Tot el grup a partir de 8 anys. QUÈ NECESSITAM?: Espais lliures sense obstacles. OBJECTIU: L'objectiu d'aquest joc és el coneixement dels membres d'un grup, el desenvolupament de l'expressió corporal i la cooperació del grup.

AFIRMACIÓ (Estima d'un mateix (autoestima) i cap els altres. com mostrar afecte). Són aquells jocs en els quals es dona més importància a l'afirmació dels/les participants com a persones i del grup com a tal. Posen en joc els mecanismes en què es basa la seguretat en si mateix/a, tant interns (autoconcepte, capacitats...) com en relació amb les pressions exteriors (paper dins el grup, exigències socials...). Tractaran: A vegades de fer-se conscients de les pròpies limitacions. Altres vegades de facilitar el reconeixement de les pròpies necessitats i poder-les expressar d'una forma verbal i no verbal, potenciant l'acceptació de tots/es al grup. Altres d'afavorir la consciència de grup.	DEFENSA PERSONAL Repartim un full en blanc a cada alumne. Han d'escriure l'inici d'una carta molt breu, dirigida a un company/a de la classe en abstracte, en general, sense anomenar a ningú en concret. A continuació amb dos o tres frases curtes l'acusen d'un defecte sense donar els arguments que el confirmen. El defecte el pot indicar el mestre per a totes les cartes, però la forma d'expressar-lo ho deixem a la lliure redacció de cadascú. Que nosaltres assenyalem el defecte obeeix al propòsit d'encaminar aquest exercici a l'educació de l'aspecte de l'autoconcepte que volem suscitar. Els demanem que signin amb claredat. Recollim totes les acusacions personals i les distribuïm a tots els alumnes procurant que no caiguin en les mateixes mans. En aquest moment han de procedir a redactar una autodefensa sense retornar acusacions a l'autor de la carta. Únicament han de limitar-se a defensar-se tant bé com sàpiguen, utilitzant tants arguments com recordin i de la manera més ferma, segura i rotunda, reafirmant la seva autoimatge positiva contraria al defecte. 4. Acabem l'exercici, col·locant-nos tots en rotllana i llegint els escrits d'aquesta manera: el mestre llegeix l'acusació de l'alumne que té a la seva dreta, qui recupera el paper i llegeix la seva defensa. Acabada la seva defensa, demanarà l'acusació al nen de la seva dreta, la llegirà i li tornarà, aquest recitarà la seva autodefensa; i així successivament.	material: Full de paper a cada alumne/a Recomanem als nens que llegeixen la seva defensa amb veu segura i enèrgica. En els casos més necessitats d'autoestima elogiem la defensa realitzada per ells mateixos.
	DINÁMICA DE LA AMISTAD DESARROLLO: I. El docente solicita a los participantes que respondan por escrito en una hoja blanca las siguientes preguntas: • ¿Describe las características de un buen amigo? • ¿Indica como demuestras que eres amigo de alguien? • ¿Crees que es importante tener amigos? ¿Por qué? • ¿Crees que tienes cualidades para ser un buen amigo? Si las tienes • ¿Cuales son y que otras cualidades quisieras tener? II. El docente recoge las hojas y lee varias de ellas al azar, sin decir el nombre del autor. III. El docente, en sesión plenaria, abre un debate sobre las	OBJETIVO: Concienciar sobre el valor de la amistad y las cualidades que necesitan desarrollarse para fomentar esta, creando un clima favorable y evitando actitudes violentas en el aula. TAMAÑO DE GRUPO: 25 participantes con edades a partir de 10 años. TIEMPO REQUERIDO: 35 minutos aproximadamente. MATERIAL: Hojas blancas y lápiz para cada participante. LUGAR: Un aula o sala, lo suficientemente amplia que permita iniciar una discusión/debate libremente.

	ideas expuestas. IV. El docente maneja una reflexió sobre "lo que yo puedo hacer hoy, para comenzar a darme la alegría de ser amigo, y empezar a sembrar está alegría en mi trabajo, familia y amistades". Documento extraído de www.educarex.es/acosoescolar	
	EL CERCLE Per veure com es desenvolupa l'activitat, clica aquí. És a la pàgina 1 de la presentació.	Ès una activitat per aprendre a observar i valorar les bones qualitats pròpies i les dels altres. També per aprendre a rebre i donar elogis.
CONFIANÇA en una mateixa i cap els altres es treballa en paral·lel a la pròpia responsabilitat.	EQUILIBRI COM HO FAREM?: Els alumnes participants es reparteixen per parelles. Dins de cada parella els integrants es posen cara a cara, donant-se les mans, unint els peus i les punteres. A partir d'aquesta posició i sense desferrar els peus del terra, cada integrant va deixant-se caure cap en darrera amb el cos completament recte. Així fins arribar a estirar completament els braços i aconseguir el punt d'equilibri dins de la parella. Una vegada aconseguir l'equilibri es pot intentar fer moviments cooperant i sense endoblar els braços: un dels integrants de la parella endobla les cames mentre que l'altra l'aguanta, els dos baixen... Es tracta d'aconseguir, per parelles, trobar el punt d'equilibri i fer moviments cooperant. És important incentivar que les parelles es formin entre persones desproporcionades físicament: baixes amb altes, grasses amb primes... Sempre és possible aconseguir	QUI HO POT FER?: Tot el grup a partir de 8 anys. QUÈ NECESSITAM?: Espai lliure sense obstacles. OBJECTIU: L'objectiu d'aquest joc és afavorir la confiança en un/a mateix/a i en l'altre/a, així com estimular la cooperació i el sentit de l'equilibri.

	l'equilibri. En finalitzar l'activitat, preguntarem als alumnes: Com ens sentim? Va ser fàcil trobar l'equilibri? Què va passar amb les parelles molt desproporcionades?	
	VÉS ALERTA OBJECTIU: L'objectiu d'aquest joc és afavorir la confiança en el grup. COM HO FAREM?: Es fa un circuit amb els objectes que hem dut. Hi haurà tres voluntaris que entraran d'un en un a fer el recorregut del circuit. El voluntari passa pel circuit amb els ulls oberts. Després tornarà a passar, però aquesta vegada, amb els ulls tancats. Sense que se n'adoni, llevem els objectes del terra. Els companys el dirigeixen simulant que encara hi ha els objectes. Hi haurà un encarregat d'observar els gestos que fa, si està tranquil, si li costa caminar; en definitiva, comparar com ha fet el recorregut amb els ulls oberts, i com l'ha fet amb els ulls tancats. Després li preguntarem al voluntari com s'ha sentit en ambdues ocasions.	QUI HO POT FER?: Tot el grup a partir de 6 anys. QUÈ NECESSITAM?: Objectes variats: poals, pilotes, pots, etc. en un espai lliure sense obstacles. Mocadors o benes per tapar els ulls.
COMUNICACIÓ EFECTIVA CONSENS efectiva, diàleg, escolta activa, com evitar les dinàmiques destructives de la comunicació.	ELS MISSATGES o INTERFERÈNCIES Objectius: Valorar la importància d'unes condicions mínimes perquè la comunicació sigui possible. Afavorir l'escolta activa. Analitzar els obstacles en la comunicació. Consigna de partida: No us podeu moure del lloc. El grup es divideix en quatre subgrups que se situen en els extrems d'una creu. Cada subgrup tria un representant que es col·locarà darrere del subgrup oposat. A cada representant se li lliura un missatge que ha de transmetre al seu grup. Quan el dinamitzador ho indiqui, els quatre representants l'hauran de transmetre. Com més cridòria, millor.	Material: Quatre textos a transmetre. Avaluació: Valoració del procés de comunicació. Dificultats i obstacles sorgits. Com els heu solucionat? Observacions: Per dificultar la dinàmica es pot donar el mateix text a tots els subgrups.

	Els missatges poden ser trossos d'un text i la dinàmica acaba quan cada subgrup recita el text original.	
	PUNTS DE VISTA A una banda de l'aula hi ha un cartell que posa "SI" i a l'altra un que posa "NO". Els alumnes es posen enmig de l'aula, la mestra va dient consignes i els alumnes han de moure's cap al si o el no segons el que pensin.	Reflexionar sobre els diferents punts de vista, el respecte per les opinions diferents, no deixar-se influenciar...
	TREURE EL REI Un alumne/a és el rei/na, que està damunt una cadira. Els altres han d'intentar que deixi el seu poder només amb les paraules, l'han de convèncer i que baixi sense tocar-lo.	
	DINÀMICA DEL BARCO .DESARROLLO: En esta dinámica que invita a la reflexión, el docente dibuja en la pizarra un barco, con su tripulación navegando en el mar, y explica que la tripulación está compuesta por un médico, un agricultor, un ingeniero, una prostituta, un deportista, un sacerdote, un toxicómano, un profesor, un cocinero... El barco continúa su rumbo y de pronto, crece el mar y el barco naufraga. Logran sacar una pequeña barca en la cual solo caben cuatro personas. Las cuestiones para el grupo, la cual cada participante debe escribir en su hoja es: ¿a quién salvarías? y ¿por qué lo salvarías? Luego el docente, forma grupos de cinco participantes aproximadamente, donde cada uno expone su pensamiento, su criterio; luego en el grupo se nombra un moderador, y analizan los conceptos de cada uno y unifican un criterio por grupo, y después, lo exponen en pleno. Finalmente, se saca una conclusión de la dinámica por todos los participantes. Nota: El docente puede buscar otros elementos de reflexión; ejemplo roles familiares, etc. Documento extraído de www.educarex.es/acosoescolar	OBJETIVO: Desarrollar cierta sensibilidad en el grupo-aula y dar a conocer los valores personales de cada uno de los alumnos/as, para crear un clima favorable de trabajo y evitar actitudes violentas en el aula. TAMAÑO DE GRUPO: 25 participantes con edades a partir de 10 años. TIEMPO REQUERIDO: 35 minutos aproximadamente. MATERIAL: Pizarra, tizas, hojas blancas y lápiz para cada participante. LUGAR: Un aula o sala, lo suficientemente amplia que permita iniciar una discusión/debate libremente
	Dinámica - A FAVOR O EN CONTRA	Hemos intentado ponernos en lugar de otras personas con pensamientos y actitudes probablemente, diferentes a las nuestras.

	Si la clase ya tiene algo de experiencia en el juego dentro del aula, ha puesto en práctica algún juego de rol y demandan seguir en esta línea es hora de apretarles un poquito más la tuerca y proponerles esta actividad de representación en la que sólo actúan dos personas. Se colocan dos sillas en el frente de la clase. Sobre una se coloca un cartel de A FAVOR y sobre otra colocamos EN CONTRA. Tenemos en papelitos varios papeles con temas para el debate: El alcohol, El castigo, Las drogas. La televisión. El tabaco. El fútbol. Los novios/novias a los 13 años. La moda y la ropa de marca. O cualquier otro que entendáis es importante en su edad. Pedimos que salgan dos personas voluntarias. Primero les ofrecemos que elijan, sin verlo, el cartel A FAVOR o el cartel EN CONTRA. A continuación tienen que elegir, también cogiendo papelitos secretos, el tema del debate. Comienza la primera ronda. Deben interpretar el debate metiéndose en el rol que les ha tocado. No es necesario que sea largo. Cuando se vea que se van acabando las ideas es mejor cortar. Inmediatamente después se cambian de silla y quien interpretó el rol A FAVOR tendrá que interpretar ahora el rol EN CONTRA sobre el mismo tema.	Conocernos mejor y conocer a las personas que nos rodean nos ayudará en la convivencia. Después de cada actuación procederemos a evaluar escuchando siempre lo primero cómo se han sentido durante la interpretación. Cómo les resultó el rol. A continuación el resto de la clase podrá opinar sobre lo real o irreal de la situación siempre, y no me cansaré de repetirlo, pensando en lo que se podría decir para mejorarlo. Partimos de que salir a una interpretación con ideas diferentes a las tuyas ya está muy, pero que muy bien y sólo se podrá mejorar. En este caso también podemos analizar las tendencias teatrales de cada una de las personas que han participado. Posturas, gestos, tonos de voz, distintos elementos que dan mayor realismo a la interpretación.
	JOCOS DE ROL (REPARADORAS DE BICICLETAS) Clica aquí	Què són els jocs de rol? Clica aquí
COOPERACIÓ	REPTES COOPERATIUS:	És important que abans de començar, el grup xerri de com ho poden

de grup. Els beneficis dels comportaments no competitius.	• A veure si sou capaços entre tota la classe o cada grup d' arribar a l' altra banda sense tocar enterra tenint una sèrie de blocs, o dos matalassos, cadires, papers de diari, rodes...Com ho fareu? • Tots agafats de la mà, amb un saquet dalt el cap han d'aconseguir arribar a un lloc concret sense amollar-se i sense que el saquet caigui en terra. • Els de les cadires cooperatives (llevam cadires i no fillets). Aconseguir sense caure de les cadires, intercanviar-se de lloc i posar-se segons l'ordre de la mestra(per exemple, per mes de naixament, ordre alfabètic...) • Tots asseguts a terra en cercle agafats a una corda, aconseguir alçar-se tots a la vegada sense amollar-se... • Transportar una pilota damunt un matalàs sense que caigui...	fer, que tothom pugui dir la seva idea, no imposar, decidir entre tots...Moltes vegades, uns són molt extrovertits i participen molt i altres, més tímids, que participen poc o gens, alguns tendeixen a monopolitzar les intervencions i a imposar el seu punt de vista i no tenen en compte, l'opinió dels altres, hi ha alumnes molt individualites i/o competitius... Després convé fer la reflexió de com ha anat,etc
	Castell de cartes De primer es divideix el grup en tres equips. A un d'ells, en privat, se'ls explica que a continuació crearem un conflicte entre els altres dos equips i ells seran observadors. Hauran d'apuntar què passa (què fan els jugadors, què diuen, què senten, etc.). Les consignes són: no relacionar-se per res amb els jugadors i apuntar tot el que vegin, ho considerin d'interès o no. Als altres dos equips els anomenarem A i B. A l'equip A se li dóna un joc de cartes i una pastilla de plastilina. A l'equip B se li dóna un joc de cartes. A tots dos equips se'ls explica que són dues poblacions de l'edat mitjana i que han de fer un castell de cartes que simbolitzarà la fortificació que els defensarà de l'enemic (l'altre equip). Tenen vint minuts per fer el castell i l'equip que en acabar el compte enrere, tingui el castell més gran, guanyarà el joc. És molt important remarcar que l'objectiu és guanyar, guanyar i guanyar. I que només comptaran els castells que estiguin drets en l'últim segon del compte enrere. Es fa un rètol ben visible que digui "Objectiu: guanyar! Tot s'hi val" i es comença el joc. L'animador no ha d'intervenir per a res en el joc. Ni tan sols hauria de respondre a les preguntes que els jugadors li facin. En tot cas, pot orientar els observadors per tal que facin bé la seva tasca.	Simbolismes de la dinàmica: L'objectiu de guanyar l'altre representa la competitivitat típica del neoliberalisme (els estats més rics, generalment occidentals, volen seguir sent els més rics). El repartiment injust del material simbolitza la violència estructural del món (injustícia econòmica). Les actituds dels jugadors són, tot sovint, comparables a les actituds dels països (no reconeixement de la injustícia, sentiments de superioritat i inferioritat, tendència a la defensa "armada", negativa a cooperar de veritat, sentiment de bondat de l'equip A quan en realitat fa una caritat misèrrima, etc.). Notes: Per fer més dinàmica l'activitat, es pot donar material inútil a l'equip B per tal de crear confusió (per exemple una màquina de fer forats o uns imperdibles). D'aquesta manera s'aconsegueix donar-los esperances, que ben aviat es converteixen en frustració. Algunes reflexions a les quals és bo arribar: Les actituds agressives davant del conflicte mai el solucionen, sinó que l'empitjoren. La causa de l'aparició de la violència és, principalment, una injustícia estructural (uns tenen material millor que els altres). L'objectiu competitiu del joc és incompatible amb la cooperació entre els dos grups, i això dóna com a resultat uns castells més petits que els que es podrien haver fet cooperant i sense esbatussar-se. Si en lloc de dir que no hi ha normes, n'haguessin consensuat algunes, el conflicte s'hauria resolt d'una manera molt diferent.

	Un cop passats els 20 minuts, s'inicia un debat, començant amb els apunts dels observadors i continuant amb els comentaris dels jugadors de tots dos equips. De primer, cal fer èmfasi en els sentiments i les reaccions que hi ha hagut durant el desenvolupament del joc, deixant que tothom pugui explicar-se. Un cop iniciat el diàleg, cal anar avançant cap a l'anàlisi del conflicte que s'ha produït, tot aprofundint en les seves causes. Finalment, s'han de buscar realitats del nostre món que siguin comparables al conflicte que ha tingut lloc.	Amb unes altres actituds personals (noviolentes) haurien pogut ajudar a fer els castells més alts... es podia haver "desobeït" l'objectiu de "guanyar"? Què hagués passat?
RESOLUCIÓ DE CONFLICTES		

Documents per detectar quin és el clima de la vostra aula i altres documents que ens poden ajudar.

RECURSOS PER DETECTAR EL CLIMA D' AULA	ENTREVISTA MESTRE/A - ALUMNE/A	ENTREVISTA MESTRE/A - FAMÍLIA
--	--------------------------------	-------------------------------

Dibuix “El vaixell”. Per detectar posició alumnat dins el grup, es pot utilitzar en grup o en una tutoria individual. https://drive.google.com/open?id=1Z6yecY70oiKif7cTB_9buRRunzA5_nzZ	Model entrevista alumnat (assetjats, assetjadors i observadors).	Model per fer amb una família d'alumne assetjador Model entrevista per família d'alumne assetjat
Qüestionari clima d'aula	Activitat “Explicam el teu secret” (no sé on podria anar col·locada aquesta activitat). Cada fillet escriu a un paper un secret que només sabran ell i la mestra. La mestra ha de guardar el secret, és clar. Però pot donar peu a fer una tutoria individual per xerrar-ne.	Entrevista pares-mestres. (Ens dóna el punt de vista de la família) Exemple 1
Dibuixa un dia al pati. consisteix en fer un dibuix del pati i després reflexionar-hi per descobrir quin tipus de dinàmiques es creen, si algú ho passa malament, amb qui es relacionen... https://drive.google.com/file/d/0B7bCNjggPd3LMm9TUDBFVWpmWDQ/view?usp=sharing		Model entrevista ordinària mestre/a-família. Exemple 2